

רע"פ 3811/22 - סטניסלב וילקובסקי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3811/22

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: סטניסלב וילקובסקי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' סלאמה) בעפ"ת 03.06.2022 מיום 4221-06-22 מיום 03.06.2022

בשם המבקש: עו"ד יואב קיץ

החלטה

1. בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' סלאמה) בעפ"ת 03.06.2022 מיום 4221-06-22, בגדרו נמחק על הסף ערעור המבקש על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחדרה בתת"ע 11411-01-19 (כב' השופט א' אחטר) מיום 31.05.2022. במסגרת ההחלטה, נדחתה בקשת המבקש להורות על שינוי מועד תחילת ריצוי פסילתו מלנהוג, בשל העדר סמכות.
2. ביום 22.01.2019 נתפס המבקש כשהוא נוהג ברכב ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח בת תוקף. ביום 04.02.2019 התקיים דיון בעניינו בבית המשפט לתעבורה בחדרה, אך המבקש לא התייצב לדיון. אף על פי כן, הורשע המבקש בהתאם להוראות סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982, ונגזר עליו עונש של פסילה מלנהוג, לקבל, או להחזיק רישיון לתקופה בת 12 חודשים, לצד ענישה נלווית בדמות קנס ופסילה על-תנאי.
3. ביום 08.04.22 נתפס המבקש כשהוא נוהג ללא רישיון נהיגה, בשנית. בשל כך הוגש נגדו כתב אישום בבית המשפט לתעבורה בחיפה בפל"א 9759-04-22. לאחר מכן, פנה המבקש לבית המשפט לתעבורה במסגרת הליך תת"ע 11411-01-19, בבקשה כי זה ישנה את מועד תחילת ריצוי הפסילה ליום מתן גזר הדין או לחלופין ליום

עמוד 1

11.03.19 (המועד בו חתם המבקש על תצהיר תמיכה בבקשתו לביטול גזר הדין). זאת, מכיוון שעד לאותה העת, טרם הפקיד המבקש תצהיר היעדר רישיון נהיגה ישראל, המהווה תנאי לתחילת ריצוי הפסילה. יוער, כי המבקש אמנם ניסח בקשתו זו כבקשה ל"קביעת מועד", אך מאחר שמועד כאמור קבוע בהתאם לתקנה 566 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, בקשתו היוותה למעשה בקשה לשינוי מועד.

4. כאמור, הבקשה נדחתה על-ידי בית המשפט לתעבורה בשל העדר סמכות. המערער לא השלים עם החלטה זו וערער לבית המשפט המחוזי, שדחה את ערעורו על אתר, תוך שנקבע כי למבקש לא הייתה כל זכות להגישו.

5. מכאן הבקשה לרשות הערעור שלפניי, שהוגשה ביום 07.06.2022. בטרם דיון והכרעה, ולשם שלמות התמונה, אציין כי החלטתי זו ניתנה ונחתמה כבר ביום 09.06.2022, אולם בשל טעות מזכירותית היא לא פורסמה באתר הרשות השופטת, והעתקה לא נשלח לצדדים. ובחזרה לענייננו.

6. טענת המבקש היא, בתמצית, כי הערכאות קמה שגו בפרשנות הדין בשאלת הסמכות, באופן העולה כדי עיוות דין. בנוסף, נטען כי ההחלטה מהווה פסק דין מכיוון שהיא מסיימת את ההליך, ולפיכך קמה לו זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

7. לאחר עיון בבקשה על נספחיה באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות, וזאת אף מבלי להידרש לשאלה האם למבקש בכלל הייתה זכות להגישו. הלכה פסוקה היא כי "הכתובת בכל מקרה של בקשה הנוגעת לפסילה של רישיון נהיגה היא רשות הרישוי. על החלטתה ניתן להשיג באמצעות הגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים" (ע"פ 7323/19 אבו שריפה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.02.2020)) - משכך, בדין נדחתה בקשתו האמורה של המבקש ולא מצאתי כל טעם מבורר ליתן רשות ערעור בגלגול שלישי במקרה שלפניי.

ניתנה היום, י' בסיון התשפ"ב (9.6.2022).

תוקנה היום, י"ג בתמוז התשפ"ב (12.7.2022).

שׁוֹפֵט